A°. 1835. N°. 47.

DONDERDAG DEN 11den JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST - INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat de redenen, welke Ons in de jaren 1833 en 1834 aanleiding gegeven hebben, om eene wijziging daar te stellen in de Publicatie van het voormalig Hof van Policie en Criminele Justitie der Kolonie *Suriname* van 6/7 Junij 1821 (Gouvernements-blad e. v. n°. 3): behelzende, dat de 18 Junij Godsdienstig zal worden gevierd, almeg bestaan.

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL 1.

In den jare 1835 zal de dag van den 18 Junij niet Godsdienstig worden gevierd.

ART. 2.

Daarentegen zal in den jare 1835 op den Zondag, welke op den 18 Junij volgt, en dus op den 21 Junij eerstkomende, in de Kolonie Suriname een algemeene *DANK* en *BEDEDAG* worden gehouden, en zulks ten einde ook nu weder onze Landgenooten in de gelegenheid te stellen, om zich, op het voorbeeld onzer gedugtige Vaderen, in hunne bedehuizen te vereenigen, en den Allerhoogsten aldaar eendragtig en vurig te danken voor het veelvuldig goede in het afgeloopen tijdperk aan ons bewezen, een tijdperk, dat zich over het algemeen door eenen milden zegen; door onbelemmerden Handel en Zeevaart, door eenen gewenschten gezondheids toestand, door kalmte, vrede en rust heeft gekenmerkt, een tijdperk, waarin de goedheid des Almagtigen ten aanzien van het Nederlandsche Volk bijzonder is gebleken, door den beminden erfgenaam des troons, aangevallen door eene gevaarlijke ziekte, tot vorige gezondheid en krachten te herstellen, en aan de hem lievende natie, als het ware, terug te geven; een tijdperk, waarin wij den vurig afgebeden vrede nog wel niet hebben zien opdagen, maar hetwelk niettemin, te midden van veel leeds, van dezen weifelenden toestand onafscheidelijk, onvoorziene verzachtings en herstellings - middelen heeft aangebragt, die in het geliefde Moederland ten minsten, den krijg bijna doen vergeten; een tijdperk alzoo, hetwelk ons vertrouwen op den Almagtigen moet versterken, en ons des te vrijmoediger moet maken, om gelijktijdig onze opregte en ernstige gebeden voor zijnen troon uit te storten voor het behoud en, kan het zijn, voor de vermeerdering van alle de weldaden, door ons in het afgeloopen jaar genoten; bijzonder voor den eindelijken afloop onzer binnenlandsche geschillen, en voor de daarmede te zamenhangende bestendiging van den Nederlandschen Staat, op dat door de regeling dezer aangelegenheden, waarbij dit gewest een zoo bijzonder belang heeft, deszelfs bloei en welvaren op zekere grondslagen gevestigd worde; voor het duurzaam welzijn van den Vader des Vaderlands, onzen beminden en geëerbiedigden Koning, dien God tot in lengte van dagen voor ons spare, hem bij het klimmen zijner jaren met zijne beste zegeningen begunstigende, en, mogt het zijn! spoedig in gewenschte schikking en regeling der algemeene Staatsbelangen eene ruime schadevergoeding gevende voor het leed, door den geest des kwaads op zijn edel Hoofd gedurende de laatste jaren uitgestort; voor zijne waardige Gade, Nederlands geliefde Koningin, in welke wij nog lang het voorbeeld van vrouwelijke deugd hoopen te bewonderen, voor zijne uitmuntende Zoonen, de Hoofden onzer Legermagt, wier dapperheid en Vaderlandsmin eenen helderen wederklank vinden in de harten van al wat in Nederland goed en edel gestemd is; voor derzelver veelbeloovende Spruiten, die wij hopen, dat ook eenmaal onzen Kinderen en Kindskinderen ten ruimen zegen zullen verstrekken; voor Ons, aan wien in den weg der Goddelijke Voorzienigheid de eervolle en gewigtige taak is opgedragen, om den Koning in deze gewesten te vertegenwoordigen, een taak, tot welks goede en rigtige volbrenging wij gaarne erkennen, den krachtdadigen bijstand des Hemels te behoeven, ten einde wij den noodigen moed en sterkte mogen verkrijgen, om aan de moeijelijkheden en bezwaren aan 's Lands bewind noodzakelijk verbonden, niet alleen tegenstand te bieden, maar ook om, steunende op onze gemoedelijke overtuiging, dat wij in alle onze handelingen niets als het goede bedoelen, rustig en kalm in het voeren van dat bewind voort te gaan; steeds met het oog gerigt op Hem, die harten en nieren beproeft, en die eens een ieder vergelden zal naar zijne werken; voor de Achtbare Mannen, welke ons met hunnen raad ter zijde staan, opdat zij door hunne voorlichting en goede trouw ons bij voortduring den last des Bestuurs mogen verligten; voor de Handhavers des Regts, op dat wij onder en door hunne bemoeijingen steeds in dit goede Land een stil, gerust en gelukkig leven mogen leiden; voor onze Gewapende Burgermagt, en voor de Krijgsmagt van den Staat, hetzij te water of te lande, op dat het deze gezamenlijke Verdedigers onzer regten en vrijheden nimmer aan de goedgunstigheid van den Alregeerder, tot welke moeijelijke pligten zij ook mogen worden geroepen, of in welke benarde omstandigheden zij ook mogen worden ingewikkeld, moge ontbreken; voor de Leeraars en Voorstanders van de Godsdienst; op dat zij van hunne ijverige pogingen, om hunne medemenschen in Zedelijke en Godsdienstige beschaving te doen vorderen, de rijkste vruchten inoogsten, en eindelijk, voor alle onze Medeburgers en Medeingezetenen; op dat zij alle die zegeningen mogen ondervinden, welke zij voor zich wenschelijk achten, voor zoo verre deze wenschen met den heiligen, en dus altijd wijzen en goeden wil des Algoeden bestaanbaar zijn; en het alles intusschen onder het smeken van vergiffenis voor onze menigvuldige zonden en overtredingen, met diepe verootmoediging daarvan belijdenis doende, en het ernstig voornemen opvattende, om voortaan in nieuwigheid des levens te wandelen, waartoe God de Heer ons genadiglijk zijnen zegen verleene.

En op dat niemand hiervan eenige onwetend voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements - blad geinsereerd, terwijl daarvan een afschrift aan de respectieve Leeraars of Voorstanders der in de Kolonie Suriname erkende Godsdienstige Kerkgenootschappen zal worden toegezonden, ten einde op den Kerkelijken Feestdag, die den 21 Junij voorafgaat, van de respective Predikstoelen te *Paramaribo* te worden afgekondigd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 6 Junij 1835, het drie en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd den 9 Junij 1835.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 9 *Junij* 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 6 dezer maand, n°. 644/582, is tot *Eerste Luitenant* in de divisie *beneden Cottica* benoemd en aangesteld, den 2e. *Luitenant* in gemelde divisie, J F LANGGUTH.

Tot *Tweede Luitenant* den *Vaandrig* A. UMGEWAND, en tot *Vaandrig* den *Eersten Adjudant* G. KUSTNER; alle in gemelde divisie.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 9 *Junij* 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 6 dezer, n°. 645/583, is aan den buitengewoon *Tweede Luitenant* voor de divisie *Matappica* A. H. F. J. KENNEDIJ, eervol ontslag uit die betrekking verleend, en voorts op nieuw in die betrekking benoemd en aangesteld voor de divisie *boven Cottica* en *Perica*.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, Z. M. Brik van Oorlog *Pegasus*, Kapt. Luit. J. P. Muller, van Curaçao, St. Eustatius en St. Martin.

Den 7den, de Nd. Am. Brik *Levant*, Kapt. L. Center, van Wilmington.

Idem, de Nd. Am. Brik *Spartan*, Kapt. R. G. Stamwood, van Boston.

In Middelburg gearriveerd: Den 13den April, het Schip *Agenoria*, Kapt. W. van der Kolff, — van hier.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 22 April* 1835.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 13 *April.* Naar men verneemt zal de Vice-Admiraal, Direkteur en Kommandant der marine, te Vlissingen, den 24sten dezer aldaar verkoopen het afgekeurde, voor wachtschip gediend hebbende fregat *Minerva*, liggende in het dok der marine ter voorz. plaatse.

Den 14*den.* Alle omstandigheden gunstig medewerkende, is, gelijk wij tegen heden hadden aangekondigd, de Oorlogskorvet *Castor* dezen namiddag met het beste gevolg van de landswerf te water geloopen. Eene ontelbare volksmenigte woonde dit waarlijk grootsche schouwspel bij.

— De Javasche Courant van den 13 December behelst het volgende:

Op den 3den dezer heeft eene windhoos van eene buitengewone kracht een groot gedeelte van het kampement der genie te Ambarrawa, nabij Salatiga, vernield; vervolgens het huis van den Kolonel van der Wyck onbewoonbaar gemaakt, dat van den Luit. van Schierbrand geheel geraseerd, en daarna, in eenige daaromtrent gelegene Javaansche dorpen een honderdtal huizen en meest alle klapperboomen omvergeworpen. Dit viel juist voor op het oogenblik dat in de keuken van het kampement de vuren ontstoken waren, om het voedsel voor de arbeiders gereed te maken. De vonken wijd en zijd door den dwarlwind verspreid, verwekten gelijktijdig brand in onderscheidene met *allang allang* gedekte gebouwen. De infanterie-kazerne verbrandde geheel, doch met veel moeite gelukte het de overige op den grond geslagene kazernes voor ontvlamming te bewaren, waardoor ook de Officiers-woningen behouden werden. — Tot nu toe heeft men vijf dooden in het kampement en een in de dorpen gevonden; het aantal gewonden is vrij aanzienlijk.

Den 16den. Gisteren is alhier met goed gevolg van stapel geloopen, het Koopvaardij Pink-Schip *de Dageraad*; gebouwd op de Werf de *Witte Olijfant* door de Scheeps-Bouwmeesters J. Meijers en Zoonen, voor rekening van de Heeren Fraissinet en van Baak, hetwelk gevoerd zal worden door Kapitein R. C. Stada.

Den 17den. Bij Koninklijk besluit van den 10den dezer, zijn de Heeren W. Willink Jr. en A. Roepel, in hunne betrekking van Kommissarissen van 's Rijkswege, bij het entrepotdok te Amsterdam, op nieuw benoemd, terwijl, ter vervanging van den Heer G. D. Crommelin, op deszelfs verzoek eervol ontslagen, als zoodanig benoemd is de Heer H. C. van der Houven.

Den 21sten. De Heeren Gendebien en Robaulx, beiden behoorende tot de partij der liberale revolutionairen, die dit jaar als leden van de Kamer der Belgische Gedeputeerden moetende aftreden, hebben ditmaal goedgevonden openbaar te verklaren dat zij niet weder op nieuw als zoodanig wenschten te worden benoemd, als wel overtuigd, van in deze hunne betrekking geenszins eenig nut te zullen kunnen stichten. »Onze zegeteekenen van September (zegt de eerstgenoemde in zijnen brief aan de kiezers van Mons), onze constitutie onze vrijheden worden ten zoenoffer gegeven aan despoten, welke onze omwenteling heeft doen beven. Ons staatkundig bestaan is aan de wisselvalligheid der gebeurtenissen overgelaten; onze onafhankelijkheid aan de genade onzer naburen, aan de luimen van den een, aan de vorderingen van den ander. Ons binnenlandsch bestuur is blootgesteld aan de speculatien der partijen, en zal weldra de prooi worden van eene coterie, welke, uit den aard der zaak, onbeperkt wil heerschen." — De bladen der partij van genoemde gedeputeerden betreuren dit besluit, doch verkondigen, dat zij in de verdediging der constitutionnele vrijheden zullen volharden, tot dat uit de overmaat des kwaads eenig goed mogt geboren worden. Een der contra-revolutionaire bladen maakt dienaangaande de navolgende aanmerkingen: »Aldus laten de leden, die de omwenteling met den meesten ijver hebben voortgedreven, dezelve varen, wanhopende die immer weder uit den poel, in welken zij geraakt is, te kunnen terugtrekken, en walgend van de treurige gevolgen hunner onvoorzigtige onderneming. Met deze gedeputeerden ziet de omwenteling hare laatste welmeenende verdedigers zich verwijderen, en blijft haar niets anders overig dan eenige zwakhoofden, liberale afvalligen en huichelaars. Welk eene heerlijke uitkomst, zullen deze lieden, ontslagen van alle toezigt, het heilige Belgie verschaffen!"

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 *April.* Onze lezers moeten ongeduldig zijn te vernemen wat men te houden hebbe van de gebeurtenissen van Algiers, waarvan wij gisteren hebben gewag gemaakt. Ongetwijfeld was er veel overdrevens in de berigten, welke wij van den *Messager* hadden ontleend, want heden lezen wij in den *Eclaireurd la Méditerranée* van 3 dezer eenen brief van Algiers, waaruit blijkt dat ons leger vergeefschelijk gepoogd heeft de Arabieren te bereiken, die bij deszelfs aannadering zich verstrooiden. De Franschen hadden geen anderen spijt dan, na vijf dagen marcherens, zich niet met den vijand te kunnen meten.

PARIJS, 11 *April.* Onderscheiden dagbladen hebben, waarschijnlijk op geloof van partikuliere brieven, nopens het onlangs te Algiers voorgevallene, geruchten verspreid, die meer dan overdreven zijn.

Het Gouvernement heeft tijding van den Graaf d'Erlon tot 29 Maart.

Aangezien eenige volkstammen van het westen zich aan gene zijde der rivier Chiffa hadden verzameld, vertrok de Luitenant-Generaal Rapatel in den avond van den 27 met het 10de regement, twee kompagnien Zouaven, drie eskadrons Afrikaansche ruiterij en eenig geschut uit de legerplaats van Bouffarick om die volkstammen van daar te verdrijven.

Den volgenden dag was hij reeds te Bouffarick terug en schreef van daar aan den Graaf d'Erlon den volgenden brief:

»Dezen ochtend bevond ik mij aan de Chiffa; de ruiterij passeerde de rivier en greep de volksverzameling aan. De vijand hield geen oogenblik stand en verloor onder het vlugten veel volk; wij vervolgden denzelven meer dan twee mijlen aan de overzijde der rivier.

»Bij onzen terugkeer volgde de vijand ons tot nabij de Chiffa, doch sloeg wederom op de vlugt zoodra wij ons omwendden. Eenige door mij in hinderlaag gestelde troepen deden hem veel afbreuk. Het verlies des vijands bedraagt een zestigtal dooden of gekwetsten, doch wij hebben geen enkelen doode te betreuren."

De Generaal d'Erlon had den Generaal Rapatel aangeraden zich niet anders dan als een *coup de main* met die horden van het westen in te laten. De troepen die het kamp van Erlon bezetten zijn gedekt en in veiligheid, en die, welke men gemeend had te moeten versterken, hebben den last ontvangen om binnen derzelver kantonnementen terug te keeren.

PARIJS, 18 *April.* De Heer Mauguin had jl. Vrijdag ter zitting der Gedeputeerden-Kamer aangekondigd, dat indien het Ministerie geene mededeeling deed van de originele staten der Amerikaansche schuldvordering, hij, zijns ondanks, zich verpligt zoude zien aan de Kamer een merkwaardig feit kenbaar te maken, waarvan hem het berigt was toegekomen. De Minister, die oorspronkelijke staten niet hebbende medegedeeld, heeft de Heer Mauguin, na eene zeer veel licht verspreidende discussie der kwestie, het zonderlinge feit, waarvan hij gesproken had, aan de Kamer ter kennis gebragt.

Iemand schrijft, namelijk, aan den Heer Mauguin, dat indien hij wil kennis nemen van het originele document, hetwelk ten grondslag der Amerikaansche schuldvorderingen is gebezigd, het hem gemakkelijk vallen zal, daarin eene vervalsching te herkennen, vermits er bij de bereiding van het papier een jaartal is in dat papier gestempeld, later dan de dagteekening van het document. Deze vreemd zonderlinge ontdekking heeft dan ook het Ministerie Polignac doen besluiten eene schuldvordering te verwerpen, waarin tastbaar eene vervalsching was gemengd.

»De werking door deze ontdekking te weeg gebragt is moeijelijk te beschrijven. Daad zaken als deze laten zich niet verzinnen.

De Heer Mauguin heeft zijne aanmaning tot het voortbrengen der originele akten herhaald, doch de heer Minister van Buitenlandsche Zaken heeft beweerd dat er geene akten *in originali* bestonden.

In weerwil echter van deze openbaarmaking, die niet naliet op de Kamer den diepsten indruk te maken en eene zeer levendige gisting te verwekken, werd evenwel het amendement van den Heer Bignon met de aanzienlijke meerderheid van 270 tegen 156 stemmen verworpen, tot de stemming over art. 1 zou den volgenden dag worden overgegaan.

De brief, door den Heer Mauguin in deze zitting voorgelezen, wordt door velen gehouden als door den ex-Minister Polignac te zijn geschreven.

— Het in de Kamer verspreide gerucht vermeldende, dat de op het spreekgestoelte door den heer Mauguin vertoonde brief afkomstig was van den Heer de Polignac, voegt de *Temps* er bij:

Hetgeen aan dit gerucht eenige geloofwaardigheid schenkt, is de door den Heer de Polignac tot den Heer Mauguin gehouden taal, toen deze in het jaar 1830, als belast met de instructie van het proces, gelegenheid had de gewezen Ministers te bezoeken. De Heer Polignac zeide, sprekende over den eisch, welke de Amerikanen bij het nieuwe gouvernement wederom te berde bragten: Betaal toch volstrekt niet; ik heb de zaak goed onderzocht; wij zijn niets schuldig.

Men herinnert zich dat de Heer Mauguin verleden jaar op de tribune, bij de discussie der conceptwet op de 25 millioen, die eigene woorden van den Heer de Polignac had aangehaald, tevens regt latende wedervaren aan het gevoel van eerlijkheid en nationale waardigheid, hetwelk den voormaligen Minister van Karel X bij zijne onderhandelingen met de Vereenigde Staten van Noord-Amerika had bezield.

Te PARAMARIBO, bij J. ENGELBRECHT.